

คำสั่งระเบียบการ

ที่ 2/2491

เรื่อง เกณฑ์ระยะกราบพื้นน้ำ และ เส้นแนวน้ำบรรทุก

ด้วยเห็นเป็นการสมควรที่จะให้มีเกณฑ์สำหรับปฏิบัติการกำหนดการบรรทุกสินค้าสำหรับเรือกลเดินทะเล และเรือเดินทะเลที่มีใช้เรือกลไปพลางก่อน จนกว่าจะได้ตราเป็นกฎข้อบังคับให้ใช้ทั่วไป ฉะนั้น จึงให้มีระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- 1.ระเบียบนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยเกณฑ์ระยะกราบพื้นน้ำ และ เส้นแนว บรรทุก”
- 2.ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม 2491 เป็นต้นไป
- 3.ในระเบียบนี้ เว้นแต่จะมีข้อความให้เป็นอย่างอื่น

(ก) “เรือกลเดินทะเล” หมายความว่า เรือกลที่มีขนาดเกินกว่า 60 ตันกรอสขึ้นไป ซึ่งได้ทำให้ถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจเรือแล้ว

(ข) “เรือเดินทะเลที่มีใช้เรือกล” หมายถึงเรือใบ เช่น เรือโปะจ๊าบ เรือเปิดทะเล และเรือลำเลียงที่ใช้เดินทะเลที่มีขนาดเกินกว่า 1,000 หาบขึ้นไป ซึ่งได้ทำให้ถูกต้องตามกฎหมายของการตรวจเรือแล้ว

4. เกณฑ์ระยะกราบพื้นน้ำ และการกำหนดเส้นแนว บรรทุกสำหรับเรือที่เดินต่างประเทศหรือเรือเดินต่างประเทศใกล้เคียง นอกจากจะปฏิบัติตามเกณฑ์ในข้อ 5 แล้ว ให้ปฏิบัติตามอนุสัญญาสากลว่าด้วยแนว บรรทุก ลงวันที่ 5 กรกฎาคม ค.ศ. 1930 (International Convention Respecting Loadline July 5 1930) นั้นจนทุกประการ

5. เกณฑ์ระยะกราบพื้นน้ำ และการกำหนดแนวบรรทุกของเรือกลเดินทะเล และหรือเดินทะเลที่มีใช้เรือกล ในน้ำเค็มให้กำหนดดังต่อไปนี้

(ก) ระยะกราบพื้นน้ำของเรือเดินทะเลที่ต่อด้วยเหล็ก

ยาวตั้ง ฉาก เป็น เมตร	ระยะแนว กราบพื้น น้ำ เป็น มม.	ยาวตั้งฉาก เป็นเมตร	ระยะแนว กราบพื้น น้ำ เป็น มม.	ยาวตั้งฉาก เป็นเมตร	ระยะแนว กราบพื้น น้ำ เป็น มม.	ยาวตั้งฉาก เป็นเมตร	ระยะแนว กราบพื้น น้ำ เป็น มม.
24.38	203	45.72	394	67.06	676	88.39	1041
27.43	229	48.77	429	70.10	724	91.44	1102
30.48	254	50.82	465	73.15	770	94.49	1166
33.51	279	54.86	503	76.20	820	97.54	1229
36.58	305	57.91	544	79.25	874	100.58	1295
39.62	330	60.96	587	82.30	927	103.63	1365
42.67	361	64.01	630	85.34	983	106.68	1435

(i) ระยะกราบพื้นน้ำตามตารางข้างบนนี้ ถ้าเป็นเรือคาตฟ้าโง (Flush Deck) ต้องบวกระยะ 38 มม. ทุก ๆ ความยาว 30.5 ม. เข้าไปอีก

(ii) ระยะกราบพื้นน้ำระหว่างจำนวนในตารางจะหาได้โดยวิธีเทียบส่วน

(iii) ถ้า Coefficient of Fineness ของเรือเกินกว่า .68 ระยะกราบพื้นน้ำในตารางจะต้องคูณด้วยผลลัพธ์ของ $\frac{ก \times .68}{1.36}$

(ค. คือ Coefficient of Fineness ของเรือ)

(iv) ถ้าลึกของระวางเรื่อนั้นเกินกว่า ความยาวตั้งฉากเป็นเมตร ระยะกราบพื้นน้ำในตารางข้างบนนี้จะต้องบวกผลลัพธ์ เป็น มม. ของ $8.33 \times \left(\text{ลึกเป็นเมตร} - \frac{\text{ยาวตั้งฉากเป็นเมตร}}{15} \right) \times จ. จ. = \frac{\text{ยาวตั้งฉากเป็นเมตร}}{3.96}$

เมื่อเรือมีความยาวน้อยกว่า 118.9 เมตร และเท่ากับ 30 มม. เมื่อเรือยาวตั้งแต่ 118.90 เมตรขึ้นไป

(ข) ระยะกราบพื้นน้ำของเรือเคินทะเลที่มีใช้เรือกลต่อด้วยเหล็ก

ยาวตั้งฉาก เป็นเมตร	ระยะแนว กราบพื้นน ้ำเป็น มม.	ยาวตั้งฉาก เป็นเมตร	ระยะแนว กราบพื้นน ้ำเป็น มม.	ยาวตั้งฉาก เป็นเมตร	ระยะแนว กราบพื้นน ้ำเป็น มม.	ยาวตั้งฉาก เป็นเมตร	ระยะแนว กราบพื้นน ้ำเป็น มม.
24.38	234	42.67	541	60.96	899	82.30	1359
27.43	279	45.72	597	64.01	963	83.34	1430
30.48	328	48.77	655	67.06	1026	85.39	1501
33.53	378	51.82	716	70.10	1090	91.44	1572
36.54	432	55.86	777	73.15	1156	94.49	1643
39.62	485	57.91	838	76.20	1222	97.54	1717
-	-	-	-	79.25	1290	100.48	1791

(i) ระยะกราบพื้นน้ำระหว่างจำนวนในตาราง ให้หาโดยวิธีเทียบส่วน

(ii) ถ้า Coefficient of Fineness ของเรือเกินกว่า .62 แต่ไม่เกิน .72 ซึ่ง (ค. – Coefficient of Fineness ของเรือ) ระยะกราบพื้นน้ำในตารางจะต้อง คูณด้วยผลลัพธ์ของ $\frac{ก \times .62}{1.2}$

(iii) ถ้าลึกของระวางเรื่อนั้นเกินกว่า ยาวตั้งฉากเป็นเมตร ระยะกราบพื้นน้ำในตารางข้างบนนี้จะต้องบวกด้วยผลลัพธ์เป็น มม. ของ $8.33 \times \left(\text{ลึกเป็นเมตร} - \frac{\text{ยาวตั้งฉากเป็นเมตร}}{12} \right) \times (10 \times \frac{\text{ยาวตั้งฉากเป็นเมตร}}{7.62})$

6.ระยะกราบพื้นน้ำของเรือที่ต่อด้วยไม้ ให้คูณระยะกราบพื้นน้ำที่กำหนดไว้ในตารางด้วย 1.4

7.ระยะกราบพื้นน้ำเมื่อเรืออยู่ในน้ำจืดนั้น ให้เอาผลลัพธ์เป็น มม. ของ 1 ของระดับกินน้ำลึกเป็น มม. ซึ่งวัด

จากบนยอดกระดุงถึงจุดศูนย์กลางของวงกลม หักออกจากระยะกราบน้ำที่กำหนดไว้ในตาราง

8.ระยะกราบน้ำนี้จะต้องมีไม่ต่ำกว่า 200 มม. เป็นอย่างน้อย ถ้าเห็นเป็นการสมควรในเมื่อได้พิจารณาถึงวิธีการต่อเรือฝีมือในการต่อเรือ สิ่งประกอบตัวเรือหรืออายุและความมั่นคงของเรือแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจเรือมีอำนาจจะทวิระยะแนวกราบน้ำขึ้นให้มากกว่าที่คำนวณได้ตามกฎข้อบังคับข้างต้นนี้

9.เครื่องหมายบรรทุกของเรือต่างๆ นั้น ให้เจ้าของเรือเป็นผู้สลักติดกับเนื้อเรือแล้วทาสีให้เห็นเด่นชัดที่ข้างเรือตรงกึ่งกลางลำเรือทั้งสองข้าง ตามแบบที่มีไว้ต่อท้ายระเบียบนี้

10.ถ้าเจ้าของเรือมีความประสงค์จะได้ใบรับรองและยินยอมค่าธรรมเนียมเป็นรายได้ของรัฐตามอัตราในข้อนี้แล้ว ให้กองตรวจเรือออกใบรับรองระยะแนวกราบน้ำ และเส้นแนวบรรทุกให้แก่เจ้าของเรือ โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบรับรองและการตรวจเรือเพื่อออกใบรับรองตามอัตราต่อไปนี้

ค่าธรรมเนียมการออกใบรับรองและค่าตรวจเรือกลเดินทะเล

	<u>ค่าออกใบรับรอง</u>	<u>ค่าตรวจต่อ 1 ครั้ง</u>
เรือที่มีขนาดเกินกว่า 60 ตัน ถึง 100 ตันกรอสส์	50 บาท	15 บาท
“ 100 ตัน ถึง 200 “	100 บาท	20 บาท
“ 200 ตัน ถึง 500 “	150 บาท	25 บาท
“ 500 ตัน ถึง 800 “	200 บาท	30 บาท

หมายเหตุ ถ้าเรือมีขนาดเกินกว่า 800 ตันกรอสส์ขึ้นไป ให้เรียกค่าธรรมเนียมการออกใบรับรองเพิ่มขึ้นอีก 5 บาท และค่าธรรมเนียมสำหรับตรวจเพิ่มขึ้นอีก 2 บาท ต่อทุก 100 ตันกรอสส์ เศษของ 100 ตันกรอสส์ ถ้าเกินกว่าครึ่ง ให้คิดเต็ม ถ้าไม่ถึงครึ่งไม่ต้องเรียกเก็บ

ค่าธรรมเนียมการออกใบรับรอง และค่าตรวจเรือเดินทะเลที่มีไฟเรือกล

	<u>ค่าออกใบรับรอง</u>	<u>ค่าตรวจต่อ 1 ครั้ง</u>
เรือที่มีขนาดเกินกว่า 1,000 หาบ ถึง 2,000 หาบ	30 บาท	10 บาท
“ 2,000 หาบ ถึง 4,000 หาบ	50 บาท	15 บาท
“ 4,000 หาบ ถึง 6,000 หาบ	75 บาท	20 บาท
“ 6,000 หาบขึ้นไป	100 บาท	25 บาท

11. อายุของใบรับรองตามข้อ 10 นั้น ให้มีอายุไม่เกิน 4 ปี นับตั้งแต่วันที่นายช่างตรวจเรือออกให้ เว้นแต่นายช่างตรวจเรือจะเห็นสมควรว่า ต้องทำการคำนวณและตรวจใหม่ เช่น ตัวเรือห่อสนสามารถ หรือมีการเปลี่ยนแปลงตัวเรือเป็นต้น โดยเสียค่าธรรมเนียมใหม่ทุกอย่างและให้นับอายุของใบรับรองนั้นเริ่มต้นใหม่ต่อไป

12. ในระหว่างที่ใบรับรองยังไม่หมดอายุนั้น นายช่างตรวจเรือต้องตรวจเรือเฉพาะ กรณีนี้เป็นประจำทุกปี โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเฉพาะการตรวจเรือตามข้อ 10 แล้ว เซ็นชื่อสลักหลัง ลงวันเดือนปีกำกับในใบรับรองนั้น

13. ใบรับรองนี้ได้ทำเป็น 2 ฉบับ มีข้อความและรายการเช่นเดียวกัน ฉบับหนึ่งมอบให้แก่เจ้าของเรือ และอีกฉบับหนึ่งให้เก็บไว้เป็นหลักฐานที่กองตรวจเรือ

14. การยื่นคำร้องเพื่อขอใบรับรองนี้ ให้ใช้แบบ บ.1 ยื่นต่อนายทะเบียนเรือแล้วนายทะเบียนเรือส่งให้กองตรวจเรือ เพื่อตรวจและออกใบรับรองให้ตามข้อ 10 แล้วส่งเรื่องให้ นายทะเบียนเรือต่อไป ใบรับรองให้ทำตามแบบต่อท้ายระเบียบนี้

15. ในกรณีที่ใบรับรองได้สูญหายไปในช่วงที่ยังไม่หมดอายุด้วยประการใดๆ ก็ดี หรือลบเลือนหรือชำรุดในสารสำคัญก็ดี ให้เจ้าของเรือหรือนายเรือมาขึ้นคำร้องต่อกองตรวจเรือเพื่อออกใบรับรองตามข้อความคงเดิม แล้วส่งให้นายทะเบียนเรือเรียกเก็บค่าธรรมเนียมโดยอนุโลมตามบทบัญญัติที่แก้ไขใหม่ตามมาตรา 10 แห่ง พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 8) พุทธศักราช 2490 เป็นเงิน 10 บาท ในเมื่อเจ้าของเรือหรือนายเรือตกลงยินยอม

16. ในขณะที่ข้อบังคับการตรวจเรือ เกี่ยวกับระยะกราบพื้นน้ำและเส้นแนวบรรทุก ยังมีได้ออกใช้บังคับ แต่เพื่อประโยชน์ของเจ้าของเรือในการที่จะได้รับใบรับรองเป็นเอกสารประจำเรือได้สมควรใจยินยอมที่จะเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กล่าวไว้ในระเบียบนี้ เป็นลายลักษณ์อักษรเสียก่อนก็ให้ทำการตรวจและให้ออกใบรับรองให้ไปโดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามระเบียบ

กรมเจ้าท่า

สั่ง ณ วันที่ 11 มีนาคม 2491

(ลงนาม) นาวาตรี ต. กาญจนจู่ทะ

รองอธิบดี รักษาการในตำแหน่งอธิบดี